

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Valja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . \$7.00
Za inozemstvo celo leto \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 263. — ŠTEV. 263.

NEW YORK, TUESDAY, NOVEMBER 8, 1932 — TOREK, 8. NO VEMBRA 1932

VOLUME XL. — LETNIK XL.

AMERISKI DELEGAT NORMAN DAVIS PRI MUSSOLINIJU

AMERIKANEC SI PRIZADEVA DOSEČI MED RIMOM IN PARIZOM SOGLASJE GLEDE MORNARICE

V Ženevi bodo delegati kmalu prišli do zelo važnih zaključkov. — Ameriški delegat domneva, da bo mogoče pregovoriti Nemčijo, da se bo udeležila razorožitvene konference. — V komisiji, ki bi kontrolirala razorožitev, naj bi bili tudi de'avci.

RIM, Italija, 7. novembra. — Norman Davis, ameriški delegat na razorožitveni konferenci, se je danes dolgo časa posvetoval z italijanskim ministrskim predsednikom Mussolinijem.

Iz zanesljivega vira se je izvedelo, da bo prišla konferenca v Ženevi po preteku enega ali dveh tednov do zelo važnih zaključkov. Razvoji zadnjih mesecev so prisilili konferenco k vztrajnemu delu. — Nemčija, ki je odrekla svojo soudeležbo, se še vedno obotavlja, toda po zadržilu Normana Davisa jo bo mogoče pregovoriti, da bo poslala svoje zastopnike v Ženevo.

Mussolini je Amerikanca zelo uljudno sprejel. Ko je stopil v njegovo pisarno, mu je šel razkriljen rok nasproti ter ga je povedel k sedežu.

Tekom pogovora je pojasnil Davis Mussoliniju, da je konferenca zelo zaostala v svojem delu in odločitvah in vsled tega ji bo treba napeti vse sile, da zaostalo nadomesti. To je brezpogojna zahteva javnega mnenja.

Davis ni hotel novinarjem pojasniti podrobnosti svojega razgovora z Mussolinijem. Rekel je le, da je prišel sem brez strogo začrtanega programa ter da je njegov namen razpravljati z ministrskim predsednikom o razorožitvi v splošnem. To je storil v prvi vrsti zaradi tega, ker Italija podpira predlog predsednika Hooverja, naj se zniža vse oboroževanje za eno tretino.

PARIZ, Francija, 7. novembra. — Vojni minister Joseph Paul Boncour je sporočil danes ministrskemu svetu, da je prejšnji teden predložil posebnemu uradu razorožitvene konference nov francoski načrt za razorožitev ter rekel, da je napravil načrt najugodnejši vtis.

Po kabinetni seji je izjavil ministrski predsednik Herriot, da je predložitev francoskega načrta znatno izboljšala položaj Francije. Sedaj je dolžnost ostalih sil, da francoski predlog natančno preštudirajo in pridejo na dan s svojimi nasveti.

Glede odnošajev napram Italiji je rekel Herriot, da jih je treba tako urediti, da bo vsak nesporazum med obema državama izključen.

Zelo značilne so bile sledeče njegove besede: — Izza vojne je bila Italiji večkrat storjena krivica, toda italijanski narod je z velikimi naporji premagal vse zapreke. Italijanski narod ima v sebi dinamsko energijo.

ZENEVA, Švica, 7. novembra. — Delegat sovjetske Rusije v pisarni razorožitvene konference je danes predlagal, naj bodo v komisiji, ki bo kontrolirala razorožitev, zastopane tudi delavske organizacije.

Svoj predlog je podprl ruski delegat Boris Stein z izjavo, da je od delavcev najprej pričakovati, da bodo preprečili vsako kršenje razorožitvene pogodbe, ki bi lahko dovedlo do vojne.

Z njim sta se strinjala delegata Španske in Švedske, dočim sta bila francoski in angleški delegat proti njemu.

Zastopnik Anglije, kapitan R. A. Eden, je rekel: — Ta konferenca je konferenca vlad, in zastopstva v razorožitveni konvenciji bodo določile vlade.

Po zadržilu francoskega delegata bi bila navzočnost delavcev v komisiji narodna, ne pa mednarodna zadeva.

Japonska se boji ameriške mornarice

PIVOVARNE SO PRIPRAVLJENE

En teden po odpravi prohibicije bo dovolj piva. Mnoge pivovarne se na to že pripravljajo.

Washington, D. C., 7. novembra. — Vlada in pivovarne se pripravljajo, da se pravo pivo prične točiti en teden zatem, ko bo kongres odpravil prohibicijsko postavbo.

Po vseh Združenih državah je 211 pivovarn, ki imajo dovolj zaloge dobrega piva, da ga bo dovolj za prvo zahtevo.

— V zelo nam ne bo več kot en teden, da pripravimo in izdamo nove pravice za prodajanje piva, ako bo dovoljeno, — je rekel dr. J. M. Doran, ravnatelj urada za industrijski alkohol.

Nekatere pivovarne imajo pravico za izdelovanje pol odstotnega piva, toda predno izdelajo tako pivo, morajo najprej napraviti pravo pivo, nato pa mu vzeti alkohol.

Pivovarne imajo sedaj velike zaloge dobrega piva, da ga zadostuje za tri ali štiri mesece.

MODERNI ROBINZON

Magallanes, Chile, 7. novembra. — Moderni Robinson Crusoe je bil najden na nekem otoku ob čilski obali.

Mornarji francoskega parnika Tolosa, ki so se izkrcali na malem otoku Rinea in so iskali vode, so našli sledove človeških nog in so kmalu našli človeka, ki se je obnašal zelo čudno.

Mornar Frederico Lavarriere je skušal govoriti z njim, toda samotar je samo grgal. Izgledalo je, kot bi bil pozabil govoriti. Z znamenji so mu mornarji dopovedali, da jim naj pokaže kak studelec.

Predno so se odpeljali, so ga povabili s seboj, toda z velikimi očmi je pogledal, nato pa je zbežal in izginil v grmovju.

Robinson Crusoe, čegar pravo ime je bilo Alexander Selkirk, je živel na otoku Juan Fernandez ob čilskem obrežju.

MEDVED POTOPIL MEDVEDA

Milwaukee, Wis., 7. novembra. Dva severna bela medveda sta potopila črnega medveda, ki je padel v bazen v Washingtonu zverinjaku.

Prvi beli medved je zgrabil črnega medveda in ga je potisnil pod vodo. Nato je drugi beli medved storil isto. Tako sta ga oba medveda potiskala pod vodo, da je slednji utonil. Ko je črni medved že bil mrtev, sta ga oba medveda privlekla na suho in drugi medved je so se spravil nadenj, da ga požre.

NAJHITREJŠI VLAK

Berlin, Nemčija, 7. novembra. Nemška državna železnica upa, da bo proti koncu tega leta v stanu postaviti na progi med Berlinom in Hamburgom vlak s hitrostjo 93 milj. Pri novih vozovih je kolikor mogoče odstranjena vsaka zapreka za odbijanje zraka.

PODROBNOSTI O VOLITVAH V NEMČIJI

Hitlerjeva stranka je že o nazadovala. — Komunisti so napredovali.

Papenova vlada na tehnici.

Berlin, Nemčija, 7. novembra. Izmed 44.500.000 nemških volilcev jih je pri državnozbornskih volitvah v nedeljo volilo skoro 35 milijonov. To so bile že pete volitve v tem letu in Hitlerjevi fašisti so doživeli prvi občuten poraz.

Posledica sedanjih volitev je dvomljiva, kar se tiče vlade kanclerja Papena; za Hitlerja pa je naravnost porazna.

Največ so pridobili komunisti, ki bodo v prihodnjem državnem zboru imeli okoli 100 poslancev.

Dr. Alfred Hugenbergovi nacionalisti in ostanki nekdanjih močnih populistov, katere je ustanovil dr. Gustav Stresemann, so tudi nekaj pridobili, toda sami niso dovolj močni, da bi postavili močno vladno stranko.

Iz volitev ni izšla nobena stranka dovolj močna, da bi mogla postaviti vlado. Vendar pa smatra Papenova vlada, da je moč Hitlerjeve stranke zlomljena.

Po dosedanjih poročilih bodo posamezne stranke naslednje zastopane:

Nazijci 195 poslancev, socialisti 121, komunisti 100, centristi 70, nacionalisti 49 in Bavarci 18. Zbornica šteje 580 poslancev.

PRVI BELI ČLOVEK UMRL

Missoula, Mont., 7. novembra. Prvi beli človek, ki je bil rojen v Montani, Jefferson H. Pelkey, je umrl, star 73 let.

STARA NEMŠKA ŠOLA

Emmerich, Nemčija, 7. novembra. — Gimnazija v Emmerichu obhaja te dni 1200-letnico svojega postanka. Od svoje ustanovitve leta 732 do 1592 je bila šola privatna ustanova, toda tako slovit, da je imela po 2000 učencev.

Od 1592 do 1788 je bila jezuitska šola, pozneje pa je prišla v roke malteških vitezov. Napoleon je šolo zaprl leta 1811, leta 1832 pa je bila zopet odprta kot pruska državna gimnazija, tako da letos obenem tudi obhaja stoletnico začetne otvoritve. Med dijakmi je bilo mnogo odličnih nemških mož.

NAPILALI POTAPLJAJOČI SE LADJI

Genova, Italija, 7. novembra. Ko je velikanski vihar razbijal na kose ob angleški obali italijansko tovorno ladjo Monte Nevoso, so štirje častniki sedli k zadnji večerji in odprli steklenico šampanjca v zadnji pozdrav potapljačji se ladji.

Nato so se odpeljali v majhnem rešilnem čolnu, v katerem so se vozili deset ur, predno jih je rešila druga ladja.

15. OBLETNICA SOVJETOV

Sovjetski voditelji so slavili petnajstletnico boljševiške revolucije. — Stalin ni govoril.

Moskva, Rusija, 7. novembra. Pod velikanskim belim Ljeningovim kipom, kateremu so delale veliko nasprotje rdeče zastave, so Josip Stalin in drugi voditelji komunistične stranke slavili petnajstletnico boljševiške revolucije.

Pred Ljeningovim spomenikom so bili zbrani vsi voditelji moskviških sovjetov. Stalin, ki je bil obločen v vojaško khaki uniformo, ni govoril, toda drugi voditelji so napadali kapitalizem ter so slavili uspeh sovjetskega sistema.

Predsednik osrednjega izvrševalnega odbora. Mihael Kalinin, je podal sliko splošne gospodarske krize v kapitalističnih deželah in je tekom govora med drugim rekel:

— Ameriški predsednik dela kot nepismen kmet, ki čaka na polju, kdaj mu bo nebo poslalo dež. Hoover samo čaka prosperitete, medtem ko sedanja vlada samo povečuje pomanjkanje milijonov naroda.

BRAZILSKI IZGNANCI NA POTU

Rio de Janeiro, Brazilija, 7. novembra. — Parnik Pedro Primeiro je prišel v Pernambuco z 78 izgnanci, ki bodo premešeni na drugi parnik, ki jih bo odpeljal v Evropo.

SMRTNA KAZEN ODPRAVLJENA

Madrid, Španija, 7. novembra. Uradni list je objavil postavbo, ki izpreminja kazensko postavbo iz leta 1870 in odpravlja smrtno kazn ter znižuje kazni za razne zločine.

ZVEZA SARDINJE Z ITALIJO

Rim, Italija, 7. novembra. — Podmorski telefonski kabel, ki bo vezal Sardinijo z Italijo, je bil te dni končan. S tem je bilo Sardinčanom ustrezno, ker je njih sosednji otok Korzika dobil enako zvezo s Francijo.

GOSPODARSKA VOJNA MED IRSKO IN ANGLIJO.

London, Anglija, 7. novembra. Glede na nedavno uvedbo novih irskih carin na angleško blago in glede na kampanjo za bojkot angleških izdelkov na Irskem, so začeli v angleških gospodarskih in političnih krogih misliti na še ostrejšo represalijo.

V pristojnih krogih izjavljajo, da bodo, če ne pride do sporazuma do 15. novembra, irski izdelki avtomatično izenačeni z blagom iz inozemstva, ter bi se k uvoznim carinam, ki so prišle v veljavo 29. februarja, pridružila še nova desetodstotna carina. Skupno bi tedaj od 16. novembra dalje znašala carina na uvoz irskega blaga v Anglijo 30 odst. in bi za ukrep ne bil potreben noben nov sklep parlamenta.

AMERIŠKE LADJE V PACIFIKU JI POVZROČAJO VELIKE SKRBI

TOKIO, Japonska, 7. novembra. — "Prisotnost ameriške vojne mornarice v Pacifiku nepotrebno vznemirja mišljenje japonske javnosti," je izjavil admiral Keisuke Okada, mornariški minister.

Admiral Okada je rekel, da je zelo žalostno, da časopisi pišejo o sporu med Japonsko in Združenimi državami.

— Nobenega vzroka ni, da bi se Japonska in Združene države zapletle v vojno, — je rekel Okada. — Vojna med obema državama je nepojmljiva, razun iz samega vzroka, da hoče katera država imeti vojno. Za obe državi bi pomenila nesrečo in nobena ne bi imela nobenega dobička. Govorjenje o vojni je udarec na pametni razum in zato tudi ni nikake podlage.

Okada je rekel, da mora biti londonska mornariška pogodba v marsikaterem oziru izpremenjena, kar se tiče Japonske, kajti Japonska je pogodbo podpisala samo, ker preneha leta 1936.

Admiral je tudi priznal, da Japonska izdeluje municijo z izgovorom, da nadomesti, kar jo je porabila v Šanghaju. Ravno tako gradi Japonska tudi zračno brodogradnjo, ker do sedaj ni zadostovala njenim potrebam.

BOLIVIJCI SO BILI PREMAGANI

Asuncion, Paragvaj, 7. nov. — Poročila s fronte naznanjajo, da se bolivijske čete v Gran Chaco okraju umikajo pred prodirajočimi Paragvajci. Paragvajci so zavzeli močno bolivijsko postojanko Plantinillos.

Se vedno se nadaljujejo zelo vroči boji. Utrdba Plantinillos je bila zavzeta po triurnih vročih bojih.

INSULL NE SME KADITI

Atene, Grška, 7. novembra. — Samuel Insull, katerega zahteva sodišče v Chicagu, da se zagovarja zaradi propada svojega velikega podjetja, ne sme po odredbi zdravnika kaditi in tudi ne sme mnogo govoriti.

Insull, ki je bil aretiran in bo izročen ameriškim oblastim, je bil pod policijskim nadzorstvom prepeljan v bolnišnico.

CLEMENCEAUOVA HIŠA JE MUZEJ

Pariz, Francija, 7. novembra. — Zda se je šele izvedelo, kako je skupina neimenovanih Amerikancev ohranila hišo Georgea Clemenceaua, ki je umrl leta 1929.

Hišo, v kateri se sedaj nahaja muzej in v kateri je Clemenceau stanoval 30 let, so kupili bogati Amerikanci leta 1926, da so jo obvarovali, da ni bila prodana na javni dražbi. Tedaj so se bali, da bi bil Clemenceau prisiljen izstopiti se iz hiše.

Pred kratkim so Amerikanci podarili hišo francoski državi v trajen spomin na Clemenceaua in ta ukrep ne bil potreben noben nov sklep parlamenta.

KOMUNISTI ZASTRUPLJAJO VODNJAKE

Komunisti plačujejo ženske, da more nasprotnike. — Ena je bila ujeta in ustreljena.

Šanghaj Kitajska, 7. novembra. Mlado žensko z milim pogledom so zvezano vodili po mestnih ulicah in izven mesta, kjer je bila ustreljena. Njene tovarišice se nahajajo v zaporu in jih izprašujejo; ako jim bo dokazana krivda, jih bo doletela ista usoda.

Pri vseh mestnih vdhodih so postavljene stražajke, ki imajo nalogo preiskati vsako žensko, ki pride v mesto. Oboroženi moški pa preiskujejo moške.

Tozadevno poročilo je poslal neki misijonar, iz južnega dela provinence Kiangsi, kjer je središče komunistov. Misijonar ni omenil niti imena mesta, kjer so je to zgodilo.

Ko je straža pri vходу mesta preiskala žensko, je našla pri njej strup v tekočini in prahu. Priznala je, da je bil strup namenjen za vodnjake v mestu. Nekaj strupa je že porabila z uničljivim uspehom. Za svoje delo je bila plačana 25 centov na dan.

Komunistični detektivi so jo vsak dan pazili, da so se prepričali, ako je zaslužila svojo dnevno plačo. Ako ženske niso izvršile svojega dela, so bile v nevarnosti, da jih stražniki ustrelijo.

Vsled tega pa so po celi provinciji postavljene straže pri vseli vodnjakih in studenih, ponoči pa so vodnjaki zaklenjeni in zastraženi.

Komunisti so zagrozili, da bodo zastrupili vodnjake, da bi s tem dobili več svojih pristavev. Toda to ni edina grožnja komunistov, temveč so s puškami v rokah tudi izsilili iz prebivalstva žito in druge poljske pridelke.

Take pridelke spravljajo komunisti v svoja skladišča in jih razdeljujejo med svoje čete in revne kmete. Proti tem izsiljevalcem se kmetje ne morejo braniti.

KONEC BERLINSKE STAVKE

Berlin, Nemčija, 7. novembra. Promet na poilični železnici in z busni je bil napol obnovljen pod nadzorstvom policije.

Tri proge podzemskie železnice vozijo z rednimi vlaki. Nadulčna železnica ima v obratu 40 prog izmed 75 in busi vozijo na vseh desetih progah.

Železniške družbe zatrjujejo, da se številno delavcev, ki so pri volji zopet pričeti delo, vedno večja.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Printed Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto v Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno nedelj in praznikov.

Dopolni brez podpisa in osebni se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prošimo, da se nam tudi prejane bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 1-3878

AMNESTIJA V ITALIJI

Deset let že vlada Mussolini Italiji in vlada ji z zelo pestjo. Deseto obletnico fašističnega pohoda proti Rimu praznujejo po vseh italijanskih mestih in vaseh z največjimi slovesnostmi, po naročilu vlade, seveda.

Fašistični glavar potuje od kraja do kraja in ima povsod govore, v katerih navdušuje prebivalstvo za fašizem.

Že pred par meseci je namignil, da bo ob tej priliki izdal amnestijo za politične zločince.

Teh političnih zločincev je po italijanskih ječah na tisoče in tisoče.

Precej so jih na tihem spravili s poti, ostali pa prenašajo nečloveške muke po laških zaporih in na Liparskem otočju. Tudi dosti naših rojakov iz Julijske krajine je med njimi.

V Italiji ni treba, da bi se človek dejanski pregrešil proti obstoječemu režimu. Lažnjiva ovadba fašističnega agenta popolnoma zadostuje, da je nedolžna žrtev obsojena na pet, deset ali dvajset let ječe.

V soboto je Mussolini deloma izpolnil svojo obljubo in izdal ukaz za pomilostitev nekaterih političnih zločincev. Ukaz je kralj Victor Emanuel takoj podpisal. Pomilostitve bo približno pet tisoč jetnikov in sicer predvsem oni, ki imajo odsedeti manj kot pet let kazni.

Onim, ki so bili obsojeni od pet na deset let ječe, bo znižana kazen za tri leta, onim, ki so bili obsojeni na več kakor deset let, bo znižana za pet let.

Pomilostene bodo vse osebe, ki so prekršile davčne zakone, pod pogojem, da zadostijo svojim davčnim obveznostim do Novega leta.

Ko je Mussolini proglasil amnestijo, je rekel, da se je Italija na znotraj toliko utrdila, da se ji ni treba več bati notranjih sovražnikov.

Amnestija baje ni znamenje slabosti fašizma, pač pa znamenje njegove moči. To njegove zatrdilo ni prav posebno verjetno.

Mussolini je najbrž po desetih letih spoznal, da ne bo mogel imeti laškega naroda na vajetih, če mu ne da že vsaj nekaterih svobod.

Italijanskemu narodu je začel fašizem predsedati, ker vidi okoli sebe sosede, ki so v vseh ozirih svobodnejši od njega.

Preganjanje nezadovoljnih ni ustvarilo v Italiji zadovoljstva.

Laški narod zaenkrat še molče trpi, ko bo pa izpregovoril in se otresel verig, v katere ga je uklenil Mussolini, bo kar preko noči konec fašizma, Mussolinija in njegove glave.

FRAN MILČINSKI UMRL

Ljubljana, 24. oktobra.

Slovensko leposlovje, ki je v petek izgubilo svojega najstarejšega delavca, pesnika Antona Funtka, je danes doživelo drug preseljevalni udarec. Danes popoldne je v bolnišnici izdihnil svojo dušo slovenski pisatelj Fran Milčinski. Teško bi našli v Sloveniji moža, še manj leposlovca, ki bi užival toliko priljubljenosti in tolik ugled kakor pokojni. Njegova duša je bila, kakor vrh z vrhom napoljen z vedrino in od te vedrine je Milčinski sijal in dajal vsem in vsakomur. Mnogo jih bo, ki bodo vest o smrti Milčinskega občutili kakor lastno telesno bolečino, zakaj z Milčinskim je utrpelo sree, dobro kakor kruh, in obnemela je njegova radostna volja, ki jo bomo Slovenci tako zelo in občutno pogrešali.

Njegova dela morda ne bodo doživela v očeh oficijelnih literarnih zgodovinarjev nikoli priznanja epikalnosti. Imela pa bodo eno redko lastnost: živele bodo. Še desetletja bodo ljudje s smehom in solzami prebirali njegova dela. Že sedaj pa tudi pozneje bo Milčinski ostal trajen ljubljene mladine, kateri je podaril toliko lepih pravljic, ki ji je v svojem delu pričaral čudežen pravljicev svet, da si tudi otroška duša ne more zaželeti lepšega, čudovitejšega in bolj razigranega.

Fran Milčinski se je rodil leta 1867 v Ložu, kjer je bil njegov oče v sodnijski službi. Gimnazijo je dovršil v Ljubljani, pravo na Dunaju. Po dovršenih študijah je stopil Milčinski leta 1890 v sodno službo v Ljubljani. Sodnik je bil v raznih slovenskih krajih, zlasti dolgo časa pa v Idriji. Povsod si je kot sodnik pridobil srce ljudi.

Z redkim poznavanjem človeških duš in pa tudi življenja ter vseh njegovih težav, zlasti pa z umevanjem človeških slabosti, je znal neštetočkrat ugledati marsikateri oster spor, dostikrat doseči poravnano, marsikdaj preprečiti krivico in marsikdaj rešiti tega ali onega človeka pred propadjo. Že kot sodnik po deželskih krajih pa je pokazal globoko umevanje mladine. Ta njegova lastnost ga je pozneje vsposobila za njegovo glavno življensko delo v sodni praksi: osnivanje oddelka za mladinsko skrbstvo pri okrajnem sodišču v Ljubljani. Prvega svoje vrste v nekdanji Avstriji. Ko bil imenovan v Ljubljano, je na ljubljanskem sodišču takoj posvetil vso svojo skrb devetemu oddelku, to je mladinskemu skrbstvu. Če imamo danes v Ljubljani vzorno mladinsko skrbstvo, je to v prvi vrsti in predvsem zaslug Milčinskega. Milčinski je v tej organizaciji uporabil prav vse, kar mu je dala njegova temeljita juridična izobrazba, njegovo poznavanje življenja, ljubezen do mladine in pa v kolikor mu je dopuščala justica, da je napravil posebno še s spretno publicistično propagando, iz mladinskega skrbstva ne samo uradne ustanove,

temveč res socialno človeško institucijo.

Že zgodaj si je pridobil Milčinski ugled kot eden naših najodličnejših juristov. Mnogo je sodeloval pri "Slovenskem pravniku" in je bil med tistimi slovenskimi juristi, ki so ustvarjali slovensko pravno terminologijo. Mnogo odličnih razprav je izšlo izpod njegovega peresa. Po prevratu je bil Milčinski določen za visoko funkcijo v socialnem skrbstvu tedanje Pokrajinske vlade za Slovenijo. Vendar pa se je vrnil k sodišču kot apelacijski sodnik. Ko se je osnoval v Zagrebu pri Stolu sedmorice oddelke B za Slovenijo in Dalmacijo, je bil imenovan leta 1920 Milčinski za prisodnika temu najvišjemu sodišču za Slovenijo. Kakor povsod, se je Milčinski tudi tu odlikoval po ostrini svojega duha, redkemu poznavanju prava in veliki objektivnosti. Po polnih službenih letih je bil Milčinski leta 1925 v činu dvornega svetnika upokojen. Nato je v Ljubljani otvoril lastno odvetniško pisarno, ki jo je pridružil pisarni svojega svaka dr. Krejčija.

Kdorkoli je v življenju govoril ali občeval z Milčinskim, je bil njegov prvi vtis o njem ta-le: "Ta mož pozna življenje in vidi človeku v dušo! Zato se ne potvarja pred njim!" Ta njegova prirojena bistrovost in ostroumnost ga je usposobila za isatelja. Svoje poznavanje življenja je izrazil v sijajni meri v svojih delih in neštetihi črticah, listkih, novelah, humoreskah in drugem leposlovju.

Ne neki drug zanimiv svet je odkril Milčinski: svet naše narodne pripovedke. Milčinski je znal ločiti pristno slovensko ali vsaj slovensko pravljico od tujce, od drugod zanešene v naš narod. Slovenska pravljica, slovensko narodno šalo in humoresko, slovenski mitos je skrbno, izuščil, ga preoblikoval, mu dodal iz svoje pesniške duše, in zrastle so — Milčinskega pravljice.

Že sedaj je sodba o Milčinskem jasna. Nedvomno je največji dosedanj slovenski humanist in eden najzanimivejših, najboljših mladinskih pisateljev. Pisatelj, kakor je bil Milčinski, je redek tudi med drugimi narodi in v drugačnih časih. Mnogo bolj pa ga bomo v sedanjih časih pogrešali Slovenci. Prav nikogar ni, če pogledamo še na tako drobno, ki bi vsaj od daleč mogel nadomestiti Milčinskega. Osebnost je bil Milčinski izredno odkrit. Nič ovinčastega, nič nejasnega ni bilo v njem in v njegovem značaju. Mislil, ki jo je imel, je povedal naravnost in če le moglo, z najbolj preprosto, vsakomur razumljivo besedo. Bil je mož dela in sredi dela ga je zlatila smrt. Danes je še do pol 1 popoldne delal v pisarni v Wolfovi ulici. Njegov svak dr. Krejči je opazil, kako je Milčinski v trenutku krčevito zagrabil za svoj stol. Dr. Krejči

BLAZNIKOVE Pratike

za leto 1933

Kdor jo hoče imeti, naj nam piše.

Cena 20c

s poštino vred.

"Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

je nato šel v svojo sobo. Milčinski pa je vstal in si hotel obleči suknjo. Tedaj je dr. Krejči zašljal iz sosednje sobe, kako se je nekaj zrušilo. Bil je Milčinski, ki je omahnil in se sesedel na stol pri steni. Dr. Krejči je poklical zdravnika dr. Volavška, ki je ugotovil, da je Milčinskega zadela kap. Dr. Volavšek je Milčinskega dal injeckije, p. Francišek Ačko pa ga je dal v sv. olje. Dr. Volavšek je odredil takoj prevoz z reševanim avtom v bolnišnico. Ves trud zdravnikov pa je bil brezupešen — ob 14.15 je Milčinski izdihnil.

Pokojni Milčinski zapuša soprogo Marijo, rojeno Krejči, tri sinove, od katerih eden študira jus, dva pa gimnazijo, ter hčerko slušateljico filozofije. Svoji družini je bil pokojnik zgledna ljubezen.

NASI V AMERIKI

Daniel Milkovič, star dve leti, najmlajši izmed enajstih otrok v družini John Milkoviča v Clevelandu, je v kleti padel v 12-gallonski vrč, v katerem so bile namočene hruške, in ker ni bilo nikogar zraven, je malček utonil. Fantek se je očividno stegnil po hruško, pri tem pa je izgubil ravnotežje ter padel v vrč. Z glavo navzdol in mrtvega je našla njegova 8 let stara sestra Mary.

Oblasti poročajo, da je Milkovič že več kot leto dni brez dela in družina se nahaja v veliki revščini. V sled tega se je policija z občinskimi uradniki vred zavzela, da zbere dovolj denarja za pogreb otroka.

Umrli je po daljši bolezni v St. Luke's bolnici v Clevelandu Josephine Žitnik. Ranjka je bila stara 67 let, doma iz vasi Raciene, pri Gorici. V Ameriki je bivala 33 let. Zapuša soproga Antona, sina Vincenta in dva brata: Antona v Rahotinu in Clevelandu in Petro v Lorainu.

Rojak Joe Tamše v Milwaukee, je te dni zaužil nekaj gob, od katerih je bil prepričan, da so užitne. Kmalu pa so se pokazali znaki zastrupljenja in rojak je moral nemudoma v County bolnico, kjer so mu izprali želodec. Se-

daj se nahaja v domači zdravniški oskrbi.

V Denver, Colo. je umrl John Blatnik, ki je bil 30 let narodnik lista Glas Naroda. Star je bil 74 let. Prvič je prišel v Ameriko leta 1882. Enkrat je šel v stari kraj, ter je bil 13 let tam. Drugič je prišel leta 1905 v Denver, Colorado, in bival tam do svoje smrti. — Zapuša soprogo Mary Blatnik, brata in sestro. Rojen je bil v vasi Ratje, fara Hinje.

V nedeljo 24. oktobra zvečer ob 10 uri se je na svojem domu v Chicago, Ill. ustrelil John Pešt, doma nekje z Dolenskega. Kaj ga je gnalo v smrt, ni znano. Zapuša ženo, sina in hčer, staro okoli 18 let.

NOV VAL GORJA NA GORIŠKEM

Pariški listi italijanske antifašistične koncentracije pišejo, da bo Mussolini v najkrajšem času okrepil svojo diktatorsko moč. Zato je tudi izvršil revizijo statuta fašistične stranke, tako da bo fašistična stranka izgubila še tisto malo avtonomije, ki jo je doslej imela, ter bo spremenjena v mešansko milico, ki bo v službi države.

Oubenem je postala zelo aktivna tajna fašistična policija OVRA, katere delo ne more kontrolirati niti vodstvo stranke niti veliki fašistični svet, ki se postala odgovorna edinele Mussoliniju. Tisku je prepovedano, prinašati kakšna poročila o procesih, ki se vodijo pred izrednim tribunalom za zaščito države. OVRA zapira fašizmu neprijazne elemente ter jih deportira ravno v trenutku, ko je fašistična vlada lansirala v inozemstvo vest, da se v Italiji pripravlja amnestija. S političnimi aretiranci postopajo policijske oblasti vedno slabše in so jim v zadnjem času prepovedale čitanje knjig in časopisov. Tako postopanje je spravilo politične jetnike v obup. V ječah v Volteri so začeli kaznjence z gladovno stavko, isto se je zgodilo tudi v Citta Cechia, kjer je kakih 200 političnih kaznjencev. Na otoku Ventotene so v zadnjih mesecih priznali veliko število političnih deportancev.

Položaj v Julijski krajini je naravnost obupen, ker se vršijo neprestano nove aretacije. V Kopru je bil aretirani neki kmet, ki so ga oumili, da je skupno z drugimi kmeti, ki niso člani fašistične stranke, te dni razobesil rdečo zastavo. V Podgradu je bilo aretiranih 12 oseb, katere dolžijo, da so sneli fašistični grb s fašističnega doma. Tudi v Cerovu je bilo aretiranih mnogo oseb, za katere mislijo fašisti, da so člani tajne slovenske organizacije. V Desenih je bil aretirani kmet Bernetič radi tega, ker je protestiral pri županu, ker se v teh kritičnih dneh, ko kmet ne more plačati niti zastalnih davkov, kaj šele nove, njihova posestva razprodajajo na javnih dražbah. Sodišča v Gorici, Trstu in Reki dnevno so-lijajo mnogo Slovencev in Hrvatov radi tega, ker so hoteli prekorajiti brez dovoljenja mejo. V Gorici je fašistični tajnik Avenanti, ki je zaan zaradi svojih preganjanj slovenskega življa, pustil postaviti te dni pred svoje stanovanje bombo, katero so našli fašistični milieniki. Ta bomba je dala Avenantiju povod da je začel ponovno preganjati fašizmu neprijazne osebe.

Peter Zgaga

Mati je oprostila svojo hčerko, ker ni prišla v solo, s temi-le vsticami:

— Naša Miska véčeraj ni mogla priti v solo, imela je nahod z odličnim spoštovanjem. Jera Hudnik.

Gran Cane della Scala, knez veronski, je imel dvornega noreca, katerega je bogato nagrajeval, političnemu emigrantu iz Florence, Danteju, pa je dajal le skromno podpora.

— Kdaj boš živel ti, kakor živim jaz? — vpraša nekoč norec Danteja.

— Ko bom našel gospodarja, ki bo meni podoben, kakor je tvoj tebi! — je bil Dantejev odgovor.

V neki berlinski gostilni, kjer se sestajajo umetniki, se je nekoč hvalil neki znani komunist:

— Lahko sem ponosen nase, zakaj roditi sem se istega dne, ko je umrl slavn skladatelj Rihard Wagner.

Melenholično vzdihne znani igravec Paul Morgan:

— Nesreča nikoli ne pride sama.

Mož je prišel k zobozdravniku.

— Zob je treba izdreti, — pravi zdravnik, — a ne bojte se. Dam vam injekejo in ne boste niti opazili.

— Povejte to komu drugemu, — pravi mož, — jaz sem sam zobozdravnik.

Dva zdravnika sta stala na cesti.

Mimo gre pogreb.

— Ta ni od mene, — pravi prvi zdravnik.

— Tudi od mene ne, — odgovori drugi.

— Od kdaj pa imava novega tovariša v mestu? — pravi prvi.

V nekem vodnjaku je žvela želva. Druga želva, ki je bila doma v morju, je padla v ta vodnjak, ko se je bila napotila na izlet v notranjost dežele.

Želva je vprašala novo družico:

— Odkod prihajaš?

— Iz morja, — se je glasil odgovor.

Ko je domača želva to slišala, je preplavala tretjino vodnjakove širine in vprašala:

— Ali je morje tako veliko?

— Večje! — je odgovorila morska želva.

Domača želva je preplavala dve tretjini vodnjaka in znova vprašala:

— Ali je morje tako veliko?

— Večje, mnogo večje! — je trdila morska želva.

Torej je morje tako veliko kot ves vodnjak? — se je začudila domača želva.

— O, še storaj večje! — je odgovorila morska želva.

— Če je pa tako, — je pripomnila domača želva, — potem mi pa razloži, kako je prav za prav morje veliko?

Morska želva je dejala:

— Ker doslej še nisi videla druge vode razen vodnjaka, ne moreš tega razumeti. Tudi če bi preživela v morju mnogo let, ne bi mogla izmeriti njegove širine in globine.

Domačka je ugovarjala:

— Ni mogoče, da bi bila kje na svetu večja voda, kakor je tale vodnjak! Z bahanjem hočeš povzdigniti svoj rodni kraj.

Želvi v vodnjaku so podobni ljudje, ki mislijo, da je njihova modrost večja od vseh drugih modrosti, pa je tako majhna, kakor je majhen vodnjak v primeri z morjem.

Med demokratsko in republikansko stranko ni nobene posebne razlike. Potemtakem je vseeno, kateri je izvoljen — demokratski ali republikanski predsedniški kandidat.

Pa je nemara res vseeno — republikanec ali demokrat.

Se tretji izhod je — glasovati za socialista. Pretežna večina ameriškega naroda pa še ni dozvelta za socializem.

Toda slednjič bodo tudi Amerikanci prišli do spoznanja, da mu republikanski in demokratski odrešeniki samo obljubljajo odrešenje, ne morejo pa osiroma nobenjo izpolniti svojih obljub.

Božični prazniki

so pred vrati

Letos ne bodo tako veselji kot so bili prejšnja leta, toda sleherni jih bo praznoval v spominih na staro domovino.

Nikdar ni spomin na domovino in na svojce tako jasen in svetel kot v božičnem času.

Pa tudi naši domači o Božiču nestrpno čakajo pisma iz Amerike

Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatev.

DINARJI SO SEDAJ POCENI

Pošijte božična darila v obliki denarne nakasnice s posredovanjem

Metropolitan Travel Bureau (Frank Sakser)

216 West 18th Street New York, N. Y.

DENARNA NAKAZILA IZVEŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI SEZNAM

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Din 200	\$ 3.50	Lir 100	\$ 5.70
Din 300	\$ 5.00	Lir 200	\$ 11.20
Din 400	\$ 6.75	Lir 300	\$ 16.40
Din 500	\$ 8.25	Lir 400	\$ 22.75
Din 1000	\$ 16.25	Lir 800	\$ 28.75
Din 2000	\$ 32.50	Lir 1600	\$ 52.50

Za vsako nakazilo velja enkratno, ne more biti razdeljeno, bodisi v dinarjih ali v dolarjih.

REPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo \$ 5.00 morate poslati	\$ 5.70
" " " 10.00 "	\$ 11.20
" " " 15.00 "	\$ 16.40
" " " 20.00 "	\$ 22.75
" " " 25.00 "	\$ 28.75
" " " 30.00 "	\$ 32.50

Prejemnik dobil v Ameriki krajše izplačilo v dolarjih.

Metropolitan Travel Bureau (Frank Sakser)

216 West 18th Street New York, N. Y.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GORDON SINCLAIR:

INDIJSKE KAČE

Vsakih pet minut, podnevi in ponoči, dan za dnem podleže kdo v Indiji kačjemu piku. Tam je več vrst zelo strupenih kač, čijih pik te skoraj hipoma usmrti. Med najbolj nevarne spadajo kobra, piton, lamadrijad in krejt.

Mlada kobra te lahko smrtonosno pije za pet minut potem, ko se izleže iz majhnega, okroglega jajca in je takoj divja. Kadar je jezna, ji grlo močno oteče, na tilniku se ji pa pojavita očalam slični marogi, zato ji pravimo tudi indijska naočarka. Mnogokrat se izvali kar cel tuat kober v isti hiši. Rade se drže kar v spalnicah in kopalnicah. Zda pa si predstavljaj, kaj se lahko zgodi!

Hamadrijad je rjava, najbolj divja, najboljvitejša in najhitrejša kača na svetu. Pije čim zagleda žrtev. Za žrtev si izbere, karkoli se giblje, pa najsibo človek, slon ali pa poljska miš. Njena glavna hrana so druge kače.

Krejt, drobna majhna kača, je slepa, a vendar najbolj strupena kača na svetu. Nekaj minut po piku je žrtev mrtva. Ker je ta kača slepa, je njen sluh tem ostrejši. Instinktivno zadene hitro, pa sigurno. Čudno, a nevarno navado ima, da gnezdi v hiši na — stropu! Zato človeka pogosto pije v vrat. Na svojo žrtev se vrže kar s stropa.

Velikonočno nedeljo letos sem ob mraku sedel na prostorni hotelki verandi v Lucknowu. Veranda je bila zaradi moskitov močno zamrežena. Videl sem Hinda, ki je kotakal čez vrt pred hotelom. V Indiji smatrajo pogodano za sveto žival. Zato jo vlove v past, potem je pa neso v mestno okolico, kjer je izpuste. Seveda se podgane vrnejo v mesto, a logika ni del Hindovega intelekta.

Fant s pastjo je leno kadil neko indijsko korenino, in ko je dospel do vrtno ograje, je past postavil na tla. Potem se je vrnil in sedel poleg mene. Podgana se je kmalu ujela. Zapel jo je v neki zaboji, past pa zopet nastavil, a bliže hotela. Tedaj je padla tema. V tropičnih krajih pade noč kakor zastor. Zda je dan, zda noč. Komaj se je vrnil k meni, sva že zopet slišala kovinski udarce pasti. Zadovoljen je fant odšel po svoj novi plen. V temi sem ga videl, kako se je z belim klobukom sklonil, da bi pobral past; tedaj pa je zavpil, da je šlo skozi nesa, in se zgrudil.

Šel sem dol in začel teči čez travo, mlad hotelski pomočnik pa mi je zaklical: "Beži, sahib (gospod), kobra je bila v pasti. Pijala je kraljo, zda pa je prosta. Beži!"

Dva strežaja z lučjo sta prinesla pazaj na verando moža, ki se je zvižal in bil že ves trd. Poklicali so zdravnika, ki se je trudil z dihalnimi poskusi, sličnimi kakor pri utopljenec, a življenje se fantu ni vrnilo več. Polagoma so posineli udje otekali, potem so nehali vztrajati in vse je bilo končano.

"Črna kobra," je ugotovil zdravnik. "Čudno je s temi kobrami. Z enim samim pikom ti ohromi živčni sistem. Za žrtev ni pomoči. Pik večine drugih kač rdeča krvna telesa počasi razkaja. Tako zdravnik pridobi čas, da žrtvi pomaga. Kobrin strup pa uniči živce, kar pomeni smrt."

Pojavi se je očarovalec kač. — Odet je bil v divje razcefrane cunje in dišal je po kravjeku.

Kazrtkana in razdrapana prikazen je začela korakati po vrtu in igrala žalostinke na svoja godala. Izgubil je in se čez nekaj časa vrnil s kačo ali neko kačo v plitvem jarku. Zagodel je nekakšen magičen ples in pobiral prispevke.

Prisel je tudi mrliški oglednik, zdravnik, domačin, ki je bil sit življenja in vse ga je dolgočasilo. Jezil se je, ker kače niso ujeli. Potem je napravil poročilo, pristopil je k meni in me vprašal:

"Vi seanimate za kače, ali ne?"

"Da, fascinirajo me."

"Potem pojdite z menoj. Dol na bazarju se nekaj godi, kajti piki na delo, če je res."

Peljala sva se v močno tresočih tongi in sedela za vrečo starih kosti. Kočijaž, fant okoli dvajset let, je bil neizmerno razburjen zaradi svojega zdravniškega poslanstva in pretepal svoje kljuse, ki je komaj na nogah stalo. Zavil smo v ozek, smrdljiv bazar. Kmalu naju je obkolila razburjena klepetavica množica. — Umaknili so se nama in zda j v usnjarski delavnici sva zagledala trupla dveh mož in dveh žena, iz katerih potez se je videlo, da so umrli strašne smrti. Mrtva žena je tiščala v roki srebrno rupijo. — Dva tenka škrlatista curka sta ji curljala iz srednjega člena. V kotu je neka deklica tiho, prestrašeno ihtela.

Del lesenih tal je bil razkopan in mlad očarovalec kač je čepel nad neko luknjo in z godbo skušal izvabiti nevidno kačo. Ko je igral svoje burne ritme, je mlada deklica pripovedovala o nesreči.

Njen oče, prva žrtev, je zmagoslavno prišel domov z dela in pripel rusijo. To je bilo za družino premoženje. — Toliko denarja niso imeli že leta in leta. Bil je ponosen, vesel, srečen. Rupijo je okoli kazal. Padla pa mu je iz roke in se skotalila do razpoke v lesenih tleh, kjer je padla skozi.

Dignil je desko in segel z roko, da bi poiskal novce, a zvrnil se je vzrak, tih, drhteč kup. Njen brat, presenečen, zaskrbljen, pa je poslal po sosedo, potem je pa tudi on sam začel iskati rupijo. Tekom ene minute je tudi on ležal, vztrepetajoč, umirajoč, z dvema finima, komaj vidnima ubodoma na zapetju.

Obe ženi, ali prenevedni, da bi spoznali, da je moža kača pila, ali preveč prestrašeni ob misli, da

se je denar izgubil, nista mogli čakati na pomoč, začeli sta iskati in še onidve zapadli enaki smrti.

To se je zgodilo prvokrat v Lucknowu, da so v isti družini počegle štiri osebe piku iste kače. Ljudje so z lonei hiteli k Gangesu, sveti reki, po vodo.

"To je bil krejt. Samo krejt lahko usmrti štiri osebe hkrati," je izjavil mrliški oglednik. "Ti očaralec samo čas izgublja. Krejta pa ne bodo nikoli izvabili iz njegovega skrivališča. Prezvit je. Ljudje mislijo, da kobra hipnotizira človeka, pa ga ne. Pač pa človek lahko hipnotizira kobra z balansiranim ritmom godbe na pihala. Kobra ne more usmrtiti dveh oseb hkrati, ker prabi ves svoj strup za prvo žrtev, in dokler se njene strupene žleze ne napolnijo, kar traja dve uri, je njen pik pač škodljiv in nevaren, ni pa smrtonosen. Krejt je pa smrtonosnega pika zmožen vsak čas in povsod."

Mrliški oglednik je še dalje pripovedoval. Prijatelji nesrečne družine so trupla pripravili in jih odnesli, da bi jih sezgali (v Indiji se žigajo mrlice).

Jaz pa sem šel domov. V moji domišljiji je kar mrgolelo polnih sij.

Samo enkrat sem bil priča, ko je kača pila človeka. Bilo je v Bombaju ob glavni cesti. Vrh zid iz opeke, ki obdaja muzej princa waleskega, v katerem je najbolj sloveča zbirka nagačenih kač na svetu, je čepel deček nad luknjo, dvakrat tako veliko kakor njegova pest. Dočim je opazoval čestni vrvež, je videl, kako je prišel ptič iz luknje in razburjen frfotal, pa zopet izgubil vanjo. Deček je segel z roko v luknjo in velikanska kobra ga je pila. Kljub temu, da je bila bolnišnica blizu, je umrl, preden so ga prepeljali tja.

Bilo je ponoči v Punjabu. Tema kakor v rogu. Punjabski ekspres, s katerim sem se vozil, se je ustavil v kot Kapurju, majhen križišč, v kterem džungelskem ozemlju maharadž iz Patiale. Zunaj sem slišal moke, kako so hodili po odpadkih zgorlega premoega in čitali imena kraja, kamor potniki potujejo, ki so bila obseena zunaj na vratih vsakega kupeja.

Začeli so trkati na moja vrata, ker pa nisem odprl, so dvignili leseno zaklopnico, ki je pokrivala luknjo. Zato sem še ves zaspan vstal, da bi pogledal, zakaj me nadlegujejo.

"Vi, Sinclair?" je vprašal beli sprevodnik.

"Da."

"Napačen vlak. Tu odklopimo za črto Bengal—Nagpur. Saj potujete v Delhi, ne?"

"Da. Jutri opoldan moram biti tam."

"Potem izstopite. Vlak pride ob zori. Dospeli boste pravočasno."

Mršav Sikh z velikanskim rumenim turbanom je prišel dol po stolpovih stopnicah z neko rečjo v ustih, ki jo je sesal. Ustavil se je in me gledal, pa zopet odšel gor. Potem se je vrnil z zakajeno svetilko, ki mi jo je izročil in me posvaril: "Mnogo kač, sahib."

"Ali ni postaja tu?"

"Ne, sahib. Mnogo kač tu."

Tisti kos ozemlja je bil v kačem pasu.

"Kje bom spal?" sem vprašal Sikha. "Karkoli bo dobro. Zabo, voz, gor v tvojem stolpu. Kjerkoli."

"Maharadža ima počivališče," je dejal dobrodušno. "Tam preko. — Pokazal ti bom. Pojdiva, a mnogo kač."

Izročil mi je lahko trsovo palico, svetilko pa je vzel nazaj, eokljaj pred menoj in držal luč tik pri tleh. Najina steza se je vila skozi suho metlasto slonjo travo. V ozadju steze so se košatila drevesa, s katerih so viseli velikanski podolgasti, klabasam slični sadeži, in v slabotnem siju so se videli kakor speči pitomi ali speče boe.

Za tistimi drevesi je čepelo majhno prtično poslopje. Tja me je peljal Sikh, s tečavo odprl zarjave

(Nadaljevanje na 4. strani.)

Iz Slovenije.

Nočni napad s kolom.

Te dni se je dogodil v občini Drenskem rebru, župnija pištanj-ska, sirov zločin kot posledica preobilnega žganja in vina. Ponoči okoli 23. ure sta se vračala iz vinograde posestniška sinova Potočnik Mihael iz Dobjega in Manček Rudolf iz Zagorja. Šla sta mimo vinskega hrama, v katerem sta stiskala mošt brata Miha in Jožef Belina. Ta dva sta imela star prepir s fanti iz sosednje prevorske fare. Ko sta zasliala mimoidoče, sta v prepričanju, da imata pred seboj stare neprijatelje, navallila na nju s koli. Mančku se je posrečilo pobegniti in je odnesel le nekaj lažjih poškob, medtem ko je Potočniku hud udarec s kolom po glavi prebil lobanjo. Poškodovanec je bil še toliko pri moči, da se je zavlekel v neko šupo, kjer se je onesvestil in ostal tam skoro tri dni. Tretje-ga dne so ga našli in prepeljali do nekjih sorodnikov in šele dan nato domov. Po zdravniški odredbi je fant ostal za enkrat doma in ga bodo poslali v bolnišnično šolo, če se bo toliko opomogel, da bo prenesel prevoz. Fant napadalec ni poznal. Le spretnosti orožnikov se je zahvaliti, da sta bila pretepača izsledena.

Vlak ga je povozil.

Ko se je vračal Jerzečič z opravnkov domov, je zaslial v bližini konjske proge stokanje. Ko je stopil bliže, se mu je nudil grozen prizor. Nedaleč od poljan-ske čuvajnice je ležal ob tiru neznan moški srednjih let ves okrvavljen z razmesarjeno nogo in roko. Jerzečič je tkoj obvestil o dogodku tukajšnje postajo, ta pa zdravnik, ki se je z orožnikom pripeljal v avto na kraj nesreče. Ponesrečenca ki se je krčil v grozljivih bolečinah, so naložili na pripravljene nosilnice in ga odpravili v postajno čakalnico, kjer ga je zdravnik obeževal, nato pa je bil ponesrečenec s prvim vlakom ob 22. odpeljan v mariborsko bolnišnico. Na stavljena vprašanja je ponesrečenec, 40-letni Ivan Stefanovič, odovarjal z veliko muko še pri polni zavesti. Padel je z vlaka, ko je stal zunaj na pločniku. Nogo in roko ima popolnoma stisnjeno in bo skoro gotovo potrebna amputacija, ako zaradi morebitne infekcije ne bo še kaj hujšega. Stefanovič, ki je zavarovalni potnik banke Slavije, je bil čez dan v Dolgem vrhu, zvečer pa je nameraval k družini v Zbe-lovo pri Poljanah, kjer stanuje. Brdsko pri nesreči je tudi to, da je oče desetih otrok.

Vas Livold v ognju.

Kočevsko prebivalstvo se je še le komaj pomirilo od zadnje požarne katastrofe, ki je zadela prijazno vas Onk. Sedaj pa je zopet prestrašeno in razburjeno ob pogledu na razvaline ene najlepših kočevskih vasi, Livolda.

Okoli pol ene ponoči ob 24. na 25. oktobra se je nenadoma posvetilo nebo nad Kočevjem. Rudniška sirena je s svojim odsekanim tulenjem opozarjala speče prebivalstvo na pretečo nevarnost. Rudniški sireni so se pridružile še ostale sirene parnih žag in tovarni. Po ulicah so tekali prestrašeni ljudje in spraševali, kje gori. Gorelo je v smeri proti Dolgi vasi. Gasilci so se že pripravljali na odhod. Kmalu pa se je u-

gotovilo da gori v vasi Livold, ki je komaj 4 kilometre oddaljena od Kočevja.

Požar je bil nastal nenadno v skednju gostilničarja in kovača Kljuna. V hipu je bila v ognju tudi hiša in vsa ostala, k hiši spadajoča gospodarska poslopja. — Prebivalci Livolda o se prebudili zaradi nenadnega pokanja in prasketanja in so napol oblečeni pohiteli na prosto. Ta čas je pihal močan severozahodnik. Takoj je bilo lahko spoznati, da bo sledila tudi tu strašna nesreča. Ljudje so kakor brezumni začeli vdirati v hleve in hiše in odnašati na prosto, karkoli so mogli. Pomagali niso drug drugemu, vsakdo je gledal in skrbel zase. Strehe sosednjih hiš in kozolev so se že sprijaznile v ognju. Še nekaj trenutkov — in ves zgornji del vasi je bil v največjem požaru. Skednji in kozoleci so goreli kakor s smolo oblike barake. V njih je bilo spravljeno žito, seno in vsi ostali poljski pridejki. Vse to je seveda postalo žrtev pogubonosnega požara.

V tem so že prihajali na kraj strašne katastrofe gasilna društva iz okoliških vasi in se trudila, da pomagajo doela zbezanemu prebivalstvu rešiti, kar se je rešiti sploh še dalo. Vdirali so v hiše in odnašali vrednostne stvari, iz hlevov so pogrnali živino. Prihletli so na kraj požara tudi prebivalci Dolge vasi in sosednje Zajeje vasi in Črnege potoka. Okrog obžarjenih hiš je bilo čuti vpitje poveljajočih gasilcev, jokanje mater in otrok in ropot motornih brizgaln. Ognjen je zajel med tem že deset hiš in vsa pripadajoča gospodarska poslopja. Gasilci so uporabili vso silo, da bi požar lokalizirali. Toda veter je čedalje hujše pritiskal in raznašal iskre daleč na okrog. Po sredi vasi je bila strašna vročina. Tramovje in zidovje se je rušilo in se s strašnim hrupom podiralo. K sreči je bilo topot na razpolago veliko vode, ki so jo brizgale metale na goreča poslopja.

Pri gašenju je sodelovalo devet gasilnih društev, in sicer: iz Kočevja, Šalke vasi, Rudnika, Mozla, Črnege potoka, Stare cerkve, Kočevske reke, Dolge vasi in Željin. Kljub velikemu trudu in naporu gasilcev pa požara do petih jutraj niso mogli lokalizirati. Kolikor so ugotovili, je pogorelo okroglo dvajset hiš in gospodarskih poslopij.

Kako je požar nastal, še ni ugotovljeno. Ljudje so sedaj, ko je že drugi požar v tej obliki na Kočevskem, čedalje bolj uverjeni, da je tudi ta požar zanetja zločinska roka. Ljudje so doela obupani. Saj so nekateri izgubili vse, kar so imeli. Trem posestnikom je zgorelo prav vse in niso rešili nič drugega kakor živino. Zgrele so hiše in skednji in svinjaki. Stirim drugim posestnikom so zgorale hiše in po eno gospodarsko poslopje, ostalam pa gospodarska poslopja. Škoda, ki jo je povzročil požar, še ni ugo-

Božični Izlet

v Jugoslavijo

priredimo na našim rojakom poznanem parniku

"PARIS"
9. DECEMBRA

Vozni list do Havre na parniku "Paris" \$77.—

Železnica od Havre do Ljubljane — — — \$ 14.73

Vozni list iz New Yorka do Ljubljane in

nazaj do New Yorka s parnikom

"Paris" samo — — — — — \$166.—

(Davek posebej.)

Pišite takoj za brezplačna pojasnila, da Vam pravočasno pre-skrbimo povratno dovoljenje, potne liste in potrebne vizje.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
FRANK SAKSER

216 West 18th Street

New York, N. Y.

tovljena. Vsekakor pa bo večja, kakor je bila preecnjena v Onk, ker so tu pogorele najlepše hiše in gospodarska poslopja.

Orožništvo je na delu in išče razjasnitve v tem novem zagonetnem požaru.

Požig koč in umorjene žrtve.

Poročali smo o strašnim zločinu v Zagorju pri Pištanju, ko je neki komaj 21-letni fant moril in oropal kočarja Jazbeca ter nato zažgal koč s truplom vred, da bi zabrisal sledove zločina. Dodatno k temu poročilu navajamo še naslednje podrobnosti:

Umorjeni 72-letni kočar Vinko Jazbec je imel z aretiranim Jaznozom Koprivcem spor zaradi klešč, ki mu jih je ta ukradel. Dne 14. oktobra malo pred polnočvom se je priklatil Koprivec v koč rajnega Jazbeca in tega nahlul, češ, zakaj ga dolži tatvine. V prepiru je Koprivec Jazbeca pobil s polenom in zavlekel truplo v klet pod podom veže, nato pa je odšel domov. Ob tej priliki mu je ukradel še uro. Stikal je tudi za denarjem, da bi si, kakor je izjavil potem pri zasliševanju, kupil čevlje za zimo. Denarja seveda ni našel nič.

Zločinu pa ni zadostovalo, da je storil že dva huda delikta, namreč rop in umor, ampak se je v nadi, da zabriše vsako sled za seboj, v teku dneva odločil še za tretji zločin. V teku naslednje noči je namreč zažgal koč z mrtve-cem vred.

Vse priznanje gre pri tem zatomanem zločinu vrlim in ne-trudljivim orožnikom, ki so storili vse, da so prišli zločinu do dna. Ko lastnika pogorele kočice od nobene strani ni bilo, so takoj

slutili, da ne gre za navaden po-kar. Šli so na delo in so iztaknili krivca. Z veliko rafiniranostjo je osumljenec v početku hlinil ne-dolžnost in se posluževal najraz-ličnejših zvijač, simuliral bolezen in podobno, a naposled je le padel v zanke in se udal. Zda j sedi v zaporih sodišča v Kozjem in je preiskovalnemu sodniku že prav natančno opisal ves potek dogodkov. Edina njegova prošnja je: "Ne obesite me!" Značilno je, da zločinec nima niti v domači hiši zagovornika in da se vsa vas Zagorje boji njegove vrnitve, ker je že večkrat grozil s požigi. Aretirani zločinec je osumljen še več drugih grehov. Tako je pred me-seci ponoči pogorela koč gostil-ničarja Antona Kolarja v Zagorju, v kateri ni stanoval nihče.

Malo prej so našli v neki šupi ubitega berača. Tatvine so bile v teh krajih tudi pogoste. Pričakovati je, da bosta tudi tem še ne-pojasnjenim dogodkom prišli o-rožniki in sodišče do dna.

PEVSKI ZBOR "ZARJA"

priredi

v Nedeljo, 13. NOV.

FLOTOWO OPERO

MARTA

na odru Slov. Nar. Doma

v CLEVELANDU

Pričetek točno ob 7.30 zvečer.

PO PREDSTAVI PROSTA

ZABAVA IN PLES

— Vabijo Zarjani.

DRUŠTVA

KI NAMERAVATE PRIREDITI

VESELICE,

ZABAVE

OGLAŠUJTE

"GLAS NARODA" ne čita samo vaša
družina, pač pa vsi Slovenci v vaši okolici.

CENE ZA OGLASE 90 ZMERNE

POZIV
NAROČNIKOM

Vse naročnike, ki se ni-so odzvali na poslano jim opomine prošimo, da po možnosti takoj poravnajo naročnino. Ko nam te začasno ni mogoče, naj nam sporoči.

Vsem onim, ki se ne bodo odzvali, bomo pri-morani vstaviti nadaljno pošiljanje lista.

Uprava "Glas Naroda"

(Nadaljevanje na 4. strani.)

ZEMLJEVIDI

Stenski zemljevid Slovenije na moč-nim papirju s platnenim pre-gi-bi 7.50

Pokrajni rečni zemljevidi:

Dravska Banovina 30
Slovensko Gorice, dravske gora-ske polje 30
Ljubljansko in mariborsko oblasti 30
Pohorje, Kočjak 30
Prekmurje in Medumurje 30

Canada 40
Združeni držav, veliki 40
Mali 15

Nova Evropa 50

Zemljevidi:

Alabama, Arkansas, Arizona,
Colorado, Kansas, Kentucky in
Tennessee, Oklahoma, Indiana,
Montana, Mississippi, Washing-ton, Wyoming, vsaki po 25
Illinois, Pennsylvania, Minneso-ta, Michigan, Wisconsin, West
Virginia, Ohio, New York — vsa-ki po 40

Naročnikom je priložen denar, bo-disi v gotovini, Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

Knjige pošiljamo, potne liste prosto

"GLAS NARODA"

216 W. 18 Street
NEW YORK

Vsakourstne

KNJIGE

POUČNE KNJIGE

POVESTI in ROMANI

SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

POPOLEN CENIK JE PRIROBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDEN

VSAKDANJI KRUH

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

Za Glas Naroda priredil I. H.

50

(Nadaljevanje.)

Tudi otrok je bil zadovoljen in naslonivši se na materin vrat, je zaspal. Počasneje gre Mina proti domu, da ne bi zbudila Frida. Njena lica so rdeča in prav gotovo se je bodo stariši razveselili. Za Mino pot ni bila nič predolga. Ko je pred leti nosila surovo maslo v mesto, se ji je zdelo pot zelo dolga in vendar ni nosila tako težko.

Pri vsakem koraku se ji zbudi spomin. Tukaj je pri svojem odhodu videla povodno ptico in Berta se je šalila.

Čim bližje je bila Mina Golnici, tembolj se je spominjala Berte. Bila je v veliki zadregi, kaj naj materi pove o Berti. Prav ničesar ji ni mogla povedati o njeni hčeri. Dan pred Fridinim rojstvom je zadnjič videla Berto. Od tedaj ni ničesar več slišala o njej. Kričeno je bilo to in neprijateljsko; kakor da ne bi bili skupaj doma. Toda tako je pač v velikem mestu! Toliko hiš, toliko ulic in vsakdo je imel toliko dela sam za sebe!

Vedno tesnejše postaja Mini pri srcu. Ko pride vrh hriba in vidi zvonik Golnice, se ji zgane srce. Gorka rdečica ji stopi v lice.

Tukaj je domača vas! Tu so bile nizko viseče strehe, ne zakrite v jutranjo meglo kot pri slovesu, temveč jasno in prijazno so ji gledale nasproti v jasni popoldanski svetlobi.

Veselo vzdihne in postane. Samo da še enkrat vidi domačo vas! Prav nič se ni izpremenilo. Samo, kjer je prej rastel ječmen, je sedaj krompir in tam samotni, preperel štor, kjer je prej rastle drobnica.

Vso pokrajino objame s prijaznim pogledom, nato pa naglih korakov gre v vas in skrbno zakriva otroka.

Kot bi včeraj šla iz domače hiše! Ne, kot nikdar ne bi šla od doma!

Mina odpre vrata. Vsi so bili pri večerji; jedli so kašo s čespljmi. Vsi se začudeno ozro, ne da bi jo poznali.

Mina stoji na pragu kot tujka. Ničesar ne more reči; ustnice se ji tresejo.

Tedaj pa zakliče Ema, ki je sedela najbližje vrat:

— Ježeš, Mina je prišla!

Vsi skočijo od mize; samo oče obsedi. Ni rekel: — Dober dan!

— in tudi ne: — Sedi!

Mina boječe ponudi materi roko — tako je bila potrta in sama ni vedela, zakaj — in nato tudi bratom in sestram. Vsi so bili tu: Maks, Cila, Henrik, Ema; samo Mali ni bilo. Mesto nje je bila mlada, grda ženska, ki se je pri pogledu na Mino obrnila v stran in je vlekla za dolgi predpasnik, ki ji je zakrival močne boke.

— Kako vam gre, mati? — vpraša Mina tiho.

— Dobro!

— In vam?

— O, dobro. — odgovori Maks za brate in sestre.

Nato je bilo zopet tiho. Nikdo ne izpregovori besede. Oče še vedno gleda okoli sebe in je dalje.

Zdaj ja potegne Ema za Minino ruto in vpraša:

— Kaj pa imaš tukaj?

Tedaj pa zajoka Frida.

— Mojo malo hčerko. — pravi Mina in odgrne ruto.

Zopet isti molk.

Mina se ozira; njene oči iščejo mater — mati gleda v tla.

Mlajši otroci debelo gledajo.

Oče še vedno je in si odreže kos kruha.

Tuja ženska se je postavila k oknu in obrnila hrbet v sobo.

— Kje pa je Mali? — vpraša Mina, da bi se vdomačila.

— Dobro ji je. — pravi nekdo.

— Kaj pa ji je vendar? Čudno se mi zdi, da ne vidim Mali.

Vedno je bila tako dobro dekle.

— Ne vemo. — pravi Maks in napol zasmehljiv smen se mu razlije preko ustnice.

Nato je bilo zopet vse tiho.

Samo ko bi hoteli govoriti! Mina izpreminja barvo. Naj bi rajši glasno ropotali; boljše, kot pa to mrzlo molčanje. Nehote pritiskne Frido tesneje k sebi; morala je imeti zaslonbo saj pri otroku. Saj je bila tako sama!

— Ježeš, govorite vendar! — pravi Mina in globoko vzdihne.

Govoriti, govoriti; tako ni mogla več zdržati.

— Ali ste hudi name, mati? Mati, saj pogledite me!

— Sedi! — pravi mati, toda še vedno ne pogleda hčere.

Težko sede Mina na pručko; naenkrat je bila trudna in slaba, pa vesela, samo da je mogla sesti. Njene tresoče roke niso več držale rute; napol odkrita sedi Frida in se ozira s svojimi modrimi očmi.

— Mati. — pravi Mina, — ali ni lep otrok?

Tedaj pa se mati obrne in nekaj brska po ognjišču in ropota s posodo.

— Oče!

— Kaj me briga? — pravi Jernej Kužnik. — Kaše nisi dobro skuhala, mati; prižgana je. Grenka je.

— Oče! — Mina se stegne preko mize in hoče očeta prijeti za roko. — Oče, ne bodite taki! Saj pogledjte me! Govorite vendar z menoj!

— Saj govorim s teboj. — pravi nevoljno. Nato pa pravi robato: — Glej, da zopet greš, od koder si prišla! Mislim, da pri nas nimaš ničesar več iskati. Pojdi tja, kjer ti gre tako dobro in kjer moreš pozabiti očeta in mater, ki sta si pritrgavala pri ustih. Ti pa si zapravila vse! Samo pojdi!

— Saj sem vam poslala denar in poslala bi še več, ko bi mogla. — se izgovarja Mina.

— Govoriti znaš, toda jaz o tem nič ne vem.

— Da, da, Kužnik, — se oglasi mati, — enkrat je nekaj poslala.

— Jezik za zobmi. — jo zavrne mož. — Ali je to vredno, da o tem govorimo? Ali smo za to poslali dekle v Zagreb? Druge vse drugače pošiljajo domov. — In z glasom, katerega se je Mina bala, še kot otrok, zarohni: — Kaj hočeš?

Mina zardi, nato prebledi.

— No, kaj si prinela? — Temno jo pogleda in nato obvisi njegov pogled na Fridi.

Hvala Bogu, zdaj bo bolj prijazen! Dvigne Frido in jo drži proti očetu, kot bi hotela reči: — Pogledj, in občuduj jo!

— Kaj hoče ta izvržek? — godrnja Kužnik in udari s pestjo ob mizo, da so drobtine odskočile v zrak kot prah.

Mini zastane sapa; bila je v smrtnem strahu, toda moralo je na dan! Zato je vendar prišla. Popraska se po grlu, da bi si ugledala glas, toda še bolj hripavo pravi:

— V Zagrebu ni dobro za Frido. Preslabo postrežbo ima. Mati ne bodo z njo imeli preveč dela. Kaj ne, Ema, ti boš skrbela za njo? Saj sem tudi jaz mnogo skrbela zate. In tako drago je v Zagrebu.

— Tudi mi tukaj nimamo ničesar zastoj.

— To vem. — pravi Mina naglo. — Toda dober zrak tukaj ne

"Narava v Surovosti je redkokdaj MILA"

PRVA ZIMA PILGRIMOV

"Narava v Surovosti" — kot jo je naslikal Herbert Rose, slavni slikar ... navdahnjen od grenkih nadlog, ki so jih pretrpeli pri ameriški priseljenci v svojem boju s surovo, divjo naravo (1620). "Narava v Surovosti je Redkokdaj Mila" — in surovo tobak nima mesta v cigaretah.

V Luckies ni surovega tobaka —zato so tako mile

Mi kupujemo najboljši in naj-finejši tobak na celim svetu — toda s tem še ni povedano, zakaj ljudje vsepovsod smatrajo Lucky Strike za najmilejšo cigareto. Dejstvo je, da nikdar ne pregledamo resnice, da je "Narava v Surovosti Redkokdaj Mila" — zato je temu fine-mu tobaku po primernem sta-

ranju in miljenju dana dobrota onega Lucky Strike čistilnega procesa, ki je opisan z besedami — "It's toasted." Zato pravijo ljudje v vsakem mestu, trgu in vasi, da so Luckies tako mile cigarete.

"It's toasted"

Ta zavojček milih Luckies

velja nič in mleko tudi ne. Imate dve kravi — saj sem vam za drugo poslala denar. In tako sem mislila — ako bi bi — saj vam bom plačala — kolikor morem — vsak mesec! — Radovedno gleda očeta. Oče molči.

— S časom bom dobila tudi večjo plačo. Boste videli. Zdaj imam samo petdeset.

— Saj to ni res. Boš že še več dobila! — Trdo položi zopet oče pest na mizo.

Otroci se spogledajo.

— Da, da, tako gotovo, kot živim: pri Mlinarjevih petdeset! Saj sami nimajo nič.

— Koza neumna! Kaj pa greš v tako službo?! — vpije oče in jezna rdečica se mu pokaže na čelu. — V Zagrebu je toliko bogatih ljudi; zakaj pa greš k beračem služiti?

Mina povese glavo:

(Dalje prihodnjič.)

INDIJSKE KAČE

(Nadaljevanje s 3. strani.)

lo žabico, potem pa me je počasi, previdno naokrog ozirajoč se, vzdihnil, kakor da se boji duhov. Sledil sem mu tik za petami. Dva velikanška netopirja, preplašena od luči, sta zletela ven. Eden mi je okrtal lice, drugi pa se je mi zaletel v ramo, da me je kar spreletelo. Sikhov rumeni turban se je na njegovem obrazu zelenkasto odseval, kar mu je dajala bolesten izraz. Bil je prijazen mož. Rekel mi je, da gre po posteljino. "Vzeti bom moral luč," je resno dejal. — "Sedi na posteljo in ne hodi okoli."

Postelja je visela na vrhov ob stenah, sredi med stropom in tlemi. Sedel sem v temi in se nekoliko bal netopirjev, kakor in velikanški martinčkov. Mislim sem na tiste strahovite škorpione in tiste, dva pedlja dolge stonoge, ki so groza indijske dužgline.

Preden se je Sikh vrnil, sem slišal zunaj za temno hišo pol mijačkanje, pol kašljanje. Bilo je bolj radovedno in razposajeno kakor zlobno in divje. Glas me je spominjal na ujetega tanga.

Mož z rumenim turbanom je s posteljino kmalu pričel nazaj in jo odložil na postelji. "Spal boš, a rečem ti, mnogo kač," je resno poudaril.

"Ali je kakšen tiger tu v bližini?"

"Kajpada. Knez tu lovi tigre s psi. Edini kraj na svetu, kjer se ti gri bore s psi. On skuša vzgojiti novo pasmo psov, a dozdaj so tigri vse pomorili."

Lahko noč! To je bilo lepa u-

spavanka! Nemirni netopirji so napravili vso situacijo še grozljivejšo. Spomnil sem se, da imam v žepu električno sijalko in sklenil sem, da ne bom storil nobene stopinje več brez nje. Po pištolo sem moral iti kar v temi.

Še preden se je zdanilo, so začele kričati papige z drevs s klobasitimi sadeži in hladni dež je škrepil po papirnem oknu. Zrl sem okoli po neprijaznem "počivališču za brezdomne potnike po pokrajinah in gozdovih njegove visokosti kneza knezov" (maharadža iz Patiale je glavni knežje zbornice).

V kuhinji ni bilo ne kač, zvitihi v zvitek, ne tigrov, ne medvedov, ki bi iskali med ali praskali borvo, ne izvajajočih slonov. Zato sem vstal, da bi si poiskal kaj za jesti. Bil sem lačen. Stopil se mi v temno sobo tam zadaj, če bi morda našel čez konzervirane hrane.

V sobi je stol meden, že zelenkast posteljniak brez vzmetnice in žimnice. Ob zidu je bil znižan, s kamnom tlakovani prostor za kopanje, kjer je ležal poveznjen velikanški kositrast škaf. Nad škafom je bila medena vodovodna pipa. Odprl sem jo in v temi, motna voda je v curkih začela padati na škaf, kar se je slišalo kakor odaljeno bobnanje. In res, zame bi to skoraj bilo udarjanje mrtvaškega bobna, ker spodaj je ležala zvita — črna kobra!

Počasi in zaspano sem se sklonil, da bi škaf obrnil. Na pol sem ga že postavil, ko je tista zlobna opolza pošast naenkrat švignila kvišku preden se je z besom sto divjih konj vrgla nazaj dol. Zamolklo je zadela ob kovinski škaf in mrzlo, zlobno siknila. Bliskoma se je zopet zvila in z repom kakor z bičem besno švknila, sunkoma se je umaknila nazaj in se v tretje zagnala proti meni. K sreči naju je ločil škaf. Oba sta se umaknila, jaz proti odprtim vratom, opolza smrt pa nekoliko zmedena, proti kotu.

Hitel sem ven po pištolo. Kača, še vedno z bojevito dvignjeno gla-

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi z velikimi stroški. Mnogo jih je, ki so radi slabih razmer tako prizadevni, da so nas naprosili, da jih počakamo, zate naj pa oni, katerim je mogoče, poravnajo naročnino točno.

Uprava "G. N."

9. novembra:	Pres. Roosevelt v Havre Hamburg v Cherbourg
10. novembra:	Berlin v Bremen Cente Grande v Genoa
11. novembra:	Majestic v Cherbourg Bremen v Bremen Paris v Havre
12. novembra:	Voleland v Boulogne sur Mer Rex v Genoa
15. novembra:	Leviathan v Cherbourg in Bremen
16. novembra:	Vulcania v Trst Deutschland v Cherbourg
18. novembra:	Olympic v Cherbourg Europa v Bremen
23. novembra:	St. Louis v Cherbourg Pres. Harding v Havre
24. novembra:	Gen von Steuben v Bremen
25. novembra:	Berengaria v Cherbourg
26. novembra:	Champlain v Havre Augustus v Genoa Majestic v Cherbourg
29. novembra:	Bremen v Bremen
30. novembra:	New York v Cherbourg Manhattan v Havre Statendam v Boulogne sur Mer
1. decembra:	Stuttgart v Bremen
2. decembra:	Olympic v Cherbourg
3. decembra:	Rex v Genoa
6. decembra:	Saturnia v Trst
7. decembra:	Europa v Bremen Pres. Roosevelt v Havre
1. decembra:	Berlin v Bremen
1. decembra:	PARIS (BOŽIČNI IZLET) Havre Albert Ballin v Cherbourg Majestic v Cherbourg
10. decembra:	Roma v Genoa
13. decembra:	Hamburg v Cherbourg
14. decembra:	Majestic v Cherbourg Berengaria v Cherbourg Comte di Savoia v Genoa
15. decembra:	Bremen Leviathan v Cherbourg in Bremen
21. decembra:	Pres. Harding v Havre Deutschland v Cherbourg
22. decembra:	Dresden v Bremen
23. decembra:	Champlain v Havre Olympic v Cherbourg
27. decembra:	Europa v Bremen
29. decembra:	New York v Cherbourg Manhattan v Havre
30. decembra:	Olympic v Cherbourg

CENA

DR. KERNOVEČA BERILA
JE ZNIZANA
Angleško-slovensko
Berilo
(ENGLISH SLOVENE READER)
Sveta zima
\$2.—
Naročite za pri
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 West 18th Street,
New York City

Pozor rojaki

KADAR nameravate potovati v stari kraj;
KADAR hočete poslati denar v stari kraj;
KADAR potrebujete kakor notarske posle — se zaupno obrnite na nas. In postreženo boste točno in pošteno kakor ste bili prej pri Sakserju. Dolgoletna skušnja vam to jamči.

Pišite po brezplačna navodila in pojasnila na
METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(Frank Sakser)
216 West 18th St., New York, N. Y.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU

(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

